

[Lone Dybkjær]

pct., var altså ikke at skulle fastholde den ramme, der var, og at de 5 pct. kom oveni; det er sådan set et åbent spørgsmål.

Tinning (VS):

Jeg vil gerne takke for fru Lone Dybkjærs bemærkninger, som både gjorde det lidt mere klart, hvad dette her drejer sig om, og som egentlig også fjernede en stor del af mine betænkeligheder.

Det er en velkendt sag, at vi gerne havde set, at det radikale venstres arbejdsmarkeds-politiske ordfører, fru Lone Dybkjær, havde brugt sin tid anderledes, ikke mindst i forbindelse med det seneste indgreb, men det er lige så klart, at det ikke er vores bord at prioritere andre folketingsmedlemmers tid. Så jeg vil i al fredsommelighed nøjes med at sige, at det lyder, som om der nu, selv om vi heller ikke har fået tid til at genfremsætte eller fremsætte noget som helst på dette område i løbet af samlingen, er et godt grundlag for at få talt sammen om et eller andet, der kan komme til i hvert fald at lande på en forbedring af mulighederne for at udbygge den vedvarende energi, og så er det jo alt andet ufortalt aldeles udmærket, og det medvirker vi selvfølgelig gerne til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 132:

Forslag til folketingsbeslutning om salg af øl og læskedrikke i metalemballage.

Af Poulsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 23/4 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fremskridtspartiet opfordrer med dette beslutningsforslag regeringen til at ændre det velfungerende danske retursystem for emballage til øl og læskedrikke og erstatte det med et miljømæssigt ringere.

Det eksisterende retursystem er kaldt verdens bedste, og det er efter min mening med rette. Jeg vil erindre folketetinget om, at den nuværende regering ligesom den tidligere fastholder, at dette system bør bevares. Jeg tror, at et bredt flertal i folketetinget er enig med regeringen i dette synspunkt og ikke ønsker at svække det miljøbeskyttelsesformål, reglerne varetager.

Jeg har ikke kendskab til andre systemer, hvor 99 pct. af alle øl- og sodavandsemballager vender tilbage til genpåfyldning, hvor flaskerne gennemsnitlig anvendes 30 gange, og hvor tomme flasker så godt som ikke ses på gader og veje.

Det danske retursystem har i princippet fungeret uden særlig regulering det meste af dette århundrede og er fuldstændig indarbejdet i befolkningen. Systemet er i dag reguleret i medfør af lov om genanvendelse og begrænsning af affald. Dette system foreslår fremskridtspartiet nu ødelagt.

Hovedreglen i dette system er, at øl og sodavand markedsføres i godkendt emballage, som ved hjælp af et pantsystem returneres fra forbrugeren til producenten og genpåfyldes. Mindre mængder kan på visse betingelser markedsføres uden forudgående godkendelse, og for testmarkedsføring af udenlandske produkter er der ingen mængdebe- grænsning.

Med disse regler sikres hensynet til det åbne marked, men samtidig sikres miljøet ved, at retursystemet bevares. Erfaringen viser, at den maksimumsgrænse på 3.000 hl, som en producent i dag må markedsføre uden forudgående godkendelse, ikke har været til gene for nogen.

Forslaget om at genindføre metaldåserne savner efter min opfattelse enhver begrundelse. Når man ser bort fra prisen og miljøet, er der selvfølgelig visse fordele ved dåser. Dåserne vejer mindre end flasker og er navnlig praktiske og nemmere at håndtere i visse si-